

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 330/2021
10.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стефановић, адвокат из ... против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., ради сметања државине, а у поступку наплате судске таксе, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 2717/19 од 15.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 2717/19 од 15.01.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 2717/19 од 15.01.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гж 2717/19 од 15.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиље и потврђено решење Основног суда у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу П 1160/17 од 22.07.2019. године, у ставу другом изреке, којим је одлучено да се тужиљи не досуђују трошкови за састав приговора на опомену за плаћање судске таксе. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиље, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Према стању у списима, одлучујући о приговору тужиље поднетом против опомене за плаћање судске таксе Основног суда у Лесковцу, Судске јединице у Власотицу П 4732/10 од 06.06.2019. године, а којом је тужиља позвана да на рачун суда уплати судску таксу за одлуку суда по ванредном правном средству у износу од

1.900,00 динара као и 390,00 динара за опомену, Основни суд у Лесковцу, Судска јединица у Власотицу је донео решење П 1160/17 од 22.07.2019. године којим је, применом Тарифног број 2. став 11. Закона о судским таксама, ставио ван снаге опомену за плаћање судске таксе од 06.06.2019. године. Истовремено је одлучено да се тужили не досуђују трошкови за састав приговора на опомену за плаћање судске таксе, јер тужени нису допринели настанку ових трошкова, а опомена није произвела правно дејство према учесницима у поступку.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле применом института изузетне дозвољености ревизије. Примена овог института је резервисана за питања из домена примене материјалног права. Зато је потребно да се у ревизији јасно наведе правно питање чије се разматрање предлаже и образложи потреба његовог разматрања у смислу испуњења услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП, што у конкретном случају није учињено. Наводи ревизије односе се на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1, у вези чл. 153. и 154. ЗПП, што није законом превиђен разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 420. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према члану 420. став 1. ЗПП странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

Чланом 410. став 1. ЗПП прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити решењем првостепени суд без одржавања рочишта, а чланом 413. ЗПП, да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити Врховни касациони суд решењем ако то, у границама својих овлашћења (члан 410), није учинио првостепени суд.

Тужилца је изјавила ревизију против решења којим је, након што је стављена ван снаге опомена за плаћање судске таксе, одлучено о захтеву тужиле за накнаду трошкова за састав приговора. Овим решењем се у смислу цитиране одредбе члана 420. став 1. ЗПП поступак правоснажно не окончава, због чега је ревизија тужиле недозвољена. Поред наведеног, право на ревизију се у смислу одредбе члана 28. ЗПП, оцењује са становишта главног, а не споредних потраживања, међу која спадају и трошкови поступка.

Из наведеног разлога, на основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић